

PTUJSKI LIST

Politično gospodarski tednik.

Štev. 42

Ptuj, 17. oktobra 1920

II. letnik

Koroška izgubljena?

Prinašamo tužno uradno obvestilo, da se je Koroška pri plebiscitu dne 10. t. m. z 22.025 glasovi proti 15.278 glasovi izrekla proti Jugoslaviji za Nemško Avstrijo. Koroška, zibelka Slovanstva, naj ostane še dalje v nemškem suženjstvu. Srce se krči vsakemu zavednemu Jugoslovancu, zlasti nam Slovencem o tej misli in to tembolj, ker se nam je mesece in mesece s širokoustnim kričanjem naznanjalo, da je naša zmaga na Koroškem sigurna. Sedaj zopet kričimo in se tolažimo, da smo bili pri plebiscitu ogoljufani in da smo podlegli nemškemu in italijanskemu nasilju. Je to slaba tolažba! Kdor se da ogoljufati, tega se navadno zasmehuje kot bedaka, kdor podleže nasilju, je slabič. Ali smo res manj premeteni kakor Nemci in Italijani? Ali se res ne more Jugoslavija kosati s slabotno Nemško Avstrijo? Poraz na Koroškem nam odkriva jasno, da je bila vsa naša dosedanja, zunanja, kakor notranja politika zagrešena. Na zunaj nam je primanjkovalo odločnosti, na znotraj pa smo se medsebojno razkosali v malenkostnih strankarskih bojih in intrigah. Do veljave je prišel le oni, ki je znal bolj kričati: izgubili pa smo popolnoma smisel za resno narodno in gospodarsko delo.

Poraz na Koroškem nam prihaja v tem pogledu kot zasluženo plačilo. Upamo, da nas bo ta nesrečni slučaj, ki zadene v živo pred vsem nas Slovence, le iztrezil in spravil k pameti. Spoznati pa moramo, da se zgolj s kričanjem enakih neuspehov ne bomo obvarovali. Ne zadošča, da samo kričimo „Ruk švaba“, treba je vsestranskega smotrenega dela.

Pripovedka o fantu, ki je z mačkami oral.

Bil je oče, ki je imel tri sine. Ko so nekoliko odrastli, dal jih je v šolo. Najmlajši pa ni hotel hoditi v šolo in je rekel onima dvema: „Vidva, ki sta neumna, le hodita v šolo, jaz bom pa doma za pečjo z mačkami oral, pa mi bo zmerom dobro!“ Naredil si je plug in jarem, upregel je mačke in oral po pečji. Onadva pa sta se mu smejala in v šolo hodila ter se prav dobro učila.

Pri tej hiši so imeli travnik. Ako so po dnevi krmo v kupe spravili, je po noči pa zmanjkala. Jedenkrat je oče rekel najstarejšemu sinu, da mora iti po noči krmo stražiti. Ti trije fantje pa so imeli mačeho. Je pa temu, ki je šel stražiti, napravila v torbo namesto kruha gnile klade, namesto vina vode. Je pa nesel s seboj, ker ni porajtal. Ko pride na travnik, misli malo jesti in piti, pa najde namesto kruha gnilo klado, namesto vina vode, trešči vse tja in gre domov leč na parmo. Zjutraj vstane, gre v hišo in oče ga vpraša: „Kako si stražil?“ Pravi: „Le mačeha naj gre stražiti; kakor mi je jesti dala, tako sem pa stražil.“

Drugi večer je oče ukazal srednjemu sinu travnik stražiti; mačeha mu je pa spet

Poguma ne izgubimo! Našim nemškim sodržavljanom sicer zopet raste greben, vse se bolj ali manj javno naše izgube. Odločen nastop slovenskih vrst v Ljubljani in Mariboru proti temu veleizdajniškemu razpoloženju naj naše Nemce podučijo, da hočemo z vso brezobzirnostjo uveljaviti svoje stališče. Slovenske-Koroške pa ne bomo nikdar žrtvovali propadli Avstriji.

Mirovna konferenca je Nemški Avstriji prisodila nemške okraje na Madžarskem. Tam se naj avstrijski Nemci iščejo svoje rojake. Avstrija še do danes ni imela moči, da bi uvedla upravo v teh ji priznanih Nemških okrajih. Česar tam ne more storiti, tega naj ne poskuša v Slovenskem delu Koroške. Slovenska-Koroška ostane naša, vključ vsa-kemu plebiscitu in naša zahteva je, da se takoj po naši armadi vojaško zasede.

Slovenci smo z največjim navdušenjem in z največjo poztvovalnostjo ujediniili s Srbi in Hrvati. Od ujedinjene države pa vsled tega tudi zahtevamo, da nastopi z vseni sredstvi proti temu, da se trga kos za kosom naše najlepše slovenske zemlje, del za delom našega najboljšega naroda. Tako smo vedno umevali ujedinijenje in ga umevamo tudi danes.

Koroška torej za nas ni izgubljena!

Uradno obvestilo o izidu plebiscita.

LDU Celovec, 13. oktobra. Pri seji plebiscitne komisije, ki je vršila danes zvečer ob 22.30 in ki je bila zelo kratka, je predsednik komisije Peck proglasil rezultat plebiscita v koroški coni A, ki je nastopni: Rožek za Avstrijo 1980, za Jugoslavijo 2318, skupaj 4298 glasov; Borovlje za Avstrijo 6427, za Jugoslavijo 4981, skupaj 11408 gla-

tako napravila, kakor onemu: namesto kruha gnilo klado, namesto vina pa vode. On tudi ni nič doma pogledal, pride na travnik, misli malo jesti in piti, pa najde gnilo klado namesto kruha, vodo namesto vina, trešči vse tja in gre domov leč na parmo. Zjutraj pa gre oče vprašat: „Kako si kaj stražil?“ Pravi: „Naj le mačeha straži; kakor mi je dala jesti in piti, tako sem pa stražil!“

Tretji večer pa reče najmlajšemu sinu iti na travnik stražiti krmo. Mačeha mu napravi v torbo gnilo klado namesto kruha, vodo namesto vina; on pa je bil bolj prebrisan ter je doma pogledal, kaj mu je dala mačeha v torbo. Ko najde gnilo klado namesto kruha, vodo namesto vina, trešči to v babo in reče: „Pojdi ti sama v krmo na travnik stražiti, da boš jedla namesto kruha gnilo klado in vodo pa namesto vina pila.“

Potlej mu je pač naložila v torbo kruha, mesa in vina. On je svoje mačke v drugo torbo pobral ter šel na travnik krme stražiti. Ko pride na travnik, leže na suho kopico krme.

Kmalu nato pride mesengast konj in reče fantu: „Ali smem malo jesti krme?“ Fant odgovori: „Le jej jo, saj je je dosti!“ Nato pravi konj: „Moraš iti s tega kupa, drugače ne smem jesti.“ — „No, če je tako, bom pa šel na drug kup“, reče fant. Ko se je konj najedel, rekel je: „Kaj ti bom dal

sov. Velikovec za Avstrijo 8306, za Jugoslavijo 2444, skupaj 10750 glasov. Pliberk za Avstrijo 5312, za Jugoslavijo 5535, skupaj 10847 glasov; skupaj za Avstrijo 22025, za Jugoslavijo 15278, skupaj 37303 glasov.

Avstrija ima torej 6747 glasov večine ali pa 59 odstotkov; na Jugoslavijo odpade 41 odstotkov oddanih glasov.

Na vprašanje, če je to oficijelni razglas, je predsednik to potrdil. Nato je podal naš zastopnik minister Jovanovič izjavo, da bo svojo vladu o tem obvestil in počakal njene-ga odgovora. Konstatira pa že sedaj, da je 15.278 Slovencev glasovalo za Jugoslavijo in da kraljevina SHS na te Slovence nikdar ne bo pozabila in jih tudi ne bo zapustila. Na to izjavo se je gospoda plebiscitne komisije čudno spogledala. Predsednik Peck je bil očitno razburjen in je izjavil, da bo prihodnja seja jutri ob 11. dopoldne.

VABILO

k seji

Izvrševalnega odbora JDS,

ki se vrši v četrtek, dne 21. oktobra t. l. ob 10. uri dopoldne v sejni dvorani na magistratu.

DNEVNI RED:

1. Poročilo o zunanjem in notranjem položaju.
2. Poročilo glavnega volilnega odbora.
3. Razgovor.

Radi važnosti poročil in razgovora prosimo za točno udeležbo.

Za načelstvo:

Prof. A. Jug.
tč. tajnik.

Dr. Vl. Ravnihar.
tč. predsednik.

zato, ker sem se najedel? Druzega ti nimam dati, kakor to mesengasto uzdo.“ Fant jo je vzel in hranil.

Čez nekaj časa pa je prišel drug srebren konj in je rekel fantu: „Ali smem jesti tukaj malo krme?“ Fant mu je rekel, naj le je, kolikor hoče, na kar mu konj odgovori: „Moraš iti s tega kupa, drugače ne smem jesti.“ „No, če je tako“, pravi fant, „grem pa na drugi kup ležati.“ Ko se je konj najedel, reče: Druzega ti nimam dati za plačilo, kakor to-le srebrno uzdo, pa jo dobro hrani.“ Fant jo je vzel in jo je shranil.

Po kratkem odmoru pa pride čisto zlat konj in reče fantu: „Ali smem tukaj krmo jesti?“ In fant mu reče: „Le jej jo, kolikor hočeš, saj je imamo dosti.“ Konj pa mu odvrne: „Drugače ne smem jesti, kakor če greš s tega kupa“, na kar je šel fant na drugi kup ležati. Ko se je konj najedel, reče fantu: „Druzega ti nimam dati, kakor to zlato uzdo in kadar ti bo šlo trdo, spomni se mene in mojih bratov.“ Fant je vzel zlato uzdo in jo shranil, konj mu je pa izginil izpred oči.

Drugo jutro, ko pride fant v hišo, ga oče precej vpraša: „Kaj si bil na travniku na straži in kaj je?“ Fant pravi: „Nič druzega, kakor trije konji so prišli krme jest.“

Nadaljevanje sledi.